

Tragedia de la Coasta Henții

Todor Morar și-a tăiat accidental mâna

■ Chirurghii clujeni i-au salvat mâna

Todor Morar are 65 de ani, este pensionar și locuiește în Cărpiniș - Coasta Henții, comuna Roșia Montană. El este originar din comuna Schodol, unde s-a născut într-o familie de oameni gospodari, fiind 6 copii la părinți. De când avea 8 ani a rămas orfan de tată, fiind nevoit, alături de frații lui, să muncească din greu pe la oameni mai înstăriți, ca slugă, pe diferite șantiere, etc.

A reușit să facă 8 clase, iar mai târziu, după ce s-a căsătorit s-a stabilit în comuna Roșia Montană. S-a angajat la Exploatarea Minieră din Gura Roșiei, unde după ce a făcut un curs de calificare, a lucrat ca morar la moara de măcinare a minereului. Aici a lucrat timp de 30 de ani, după care s-a pensionat. În toți acești ani, Todor Morar nu a fost niciodată accidentat și nici nu a suferit de vreo boală gravă. Atât în timpul cât a lucrat, cât și în pensie fiind, el muncea și în gospodărie, unde se ocupa alături de soția lui, Elena, și cei patru copii (Nadia, Sorin, Sandu și Tudor) de munca în agricultură, de creșterea vitelor, etc. Ba mai mult, ca un om deosebit de gospodar și învățat de mic cu munca și necazurile, Todor și-a construit casa și toate celelalte anexe gospodărești cu propriile sale mâini.

Tragica întorsătură a vieții

Dacă în toți cei 30 de ani cât a lucrat la Uzina de Preparare din Gura Roșiei și la celelalte activități pe care le-a desfășurat Todor Morar a fost ferit de accidente, viața desfășurându-i-se în limitele normale, iată că în una din zilele toamnei anului 2004 o întâmplare nefericită i-a curmat bunul mers al vieții și iată ce s-a întâmplat, așa cum ne-a povestit eroul nostru: „În toamna anului 2004 într-una din zile, pe la ora 11, mi-am tăiat mâna. Trebuia să fac un zid aici la bucătărie și trebuia să „jiluiesc” și niște scândură. Lucrând aici la abrict s-a oprit motorul datorită rumegușului. Băgându-mă acolo să-l trag, l-am tras fain fără să opresc abrictul. După abrict, am avut pe partea stângă un circular mic. Când am vrut să mă ridic mă dureau picioarele de la genunchi și atunci m-am prins cu mâinile de la lodba de la motor, cu toate că circularul avea apărătoare. Cum mi s-a făcut mâna „cot” mi s-a băgat sub apărătoarea de la circular și mi-a tăiat-o de tot la nivelul „lagărului cotului” (articulația cotului n.n.), ținându-se doar într-un pic de piele. Norocul a fost că a auzit fiul meu Sandu care a venit imediat și mi-a legat mâna ca să-mi oprească sângele și m-a dus în casă”.

Iată ce ne-a spus soția lui, Elena: „Am

auzit o hurducătură grozavă și m-am dus într-acolo să văd ce-i baiul. Am alergat acolo unde era el accidentat. Când am văzut mi s-a făcut rău de numai n-am căzut. După ce l-o dus în casă Sandu, o stat pe scaun, o zis cătră mine „Pune-mi mâna pe masă”. I-am pus mâna pe masă și s-a umplut masa de sânge și pe jos tot sânge. Apoi l-o dus fiul nostru Sandu la vale (la șosea în Cărpiniș) de unde cu celălalt fiu, Tudor, l-au dus la Spitalul din Abrud”.

Todor Morar: „După ce m-au adus la Abrud, domnul doctor David, directorul spitalului mi-a făcut tot ce trebuia și m-a trimis la urgență cu salvarea la Alba Iulia. Aici medicii mi-au zis că trebuie să fiu de urgență trimis la Cluj. În Cluj am fost internat în Spitalul Județean de pe strada Clinicilor nr. 3, din cadrul Universității de Medicină și Farmacie - Chirurgie I. Aici am fost preluat de domnul doctor Turdeanu, care mi-o spus să nu mă speriu, că-mi pune mâna cum o fost. M-a băgat la Reanimare, apoi m-o operat. Mi-o pus mâna la loc și am stat trei luni în spital până s-o vindecat în primă fază. După această perioadă de timp, în 8.04.2005 am fost supus unei noi operații pentru refacerea nervilor, vaselor de sânge și tendoanelor”.

Din fișa medicală am constatat că echipa de medici formată din profesorul doctor Constantin Ciuce, medic curant și șef de secție și doctor Mihai Aschilian, medic rezident, microchirurgie reconstructivă, au executat această a doua intervenție chirurgicală de reconstrucție a mâinii.

„Mi-o luat nervi și vase de sânge de la piciorul stâng de la călcâi” ne-a spus domnul Morar.

Când am fost acasă la Todor Morar, deja își putea mișca ușor mâna și degetele.

Un fapt care ne-a impresionat în mod deosebit a fost acela că în toată perioada de vară, Todor Morar a lucrat în gospodărie: „Medicii mi-au spus că după un an îmi va reveni puterea în mâna. Nu mai trebuie nici un control. În vara asta am lucrat. Am participat la adunatul și clăditul fânului (împreună cu familia a clădit 20 de clăi de fân). Întrucât nu pot prinde cu mâna, pui furca sub cot sau grebla și așa leg vitele, mai rânesc bălegarul din grajd, am cusut haine la mașina de cusut (croitorie) ș.a.m.d.”

În încheiere Todor Morar a dorit ca prin intermediul nostru să adreseze mulțumiri deosebite și multă sănătate tuturor celor care s-au implicat pentru a-i salva mâna, lucru pe care l-a făcut cu o adâncă emoție și lăcrimând.